

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericéscă, scolastica, literaria si economica.

Ese o data in septemana : Duminec'a.

Pretulu abonamentulu:	Pretulu inserțiunilor:	Correspondințele si banii de prenumeratiune
Pentru Austro-Ungari'a pe anu . . . 5 fl.—cr.	Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu	sè se adreseze la Redactiunea dela
" " " " jum. anu 2 „ 50 „	cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte	„BISERIC'A si SCOL'A“
Pentru Romani'a si straietate pe anu 7 „ — „	.4 fl. si mai sus 5 fl. v. a.	in Aradu, la institutul pedagogicu-teologicu
" " " " j. a. 3 „ 50 „		

Nr. 1351.

Din partea subsemnatului Consistoriu se aduce la eunoscentia tuturor candidatilor de invetiatori, cà essaminele de calificatiune invetiatoréscă se vor tiené in Aradu, la 1/13. juliu a. c. si dilele urmatórie.

Aradu, din siedinti'a consistoriala a senatului de scóle dela 10/22 juniu 1881.

Ioanu Metianu, m. p.
Episcopulu Aradului.

Dr. Lazar Petroviciu.

O scire trista si durerósa ne lovi, ca unu fulgeru, deodata si neasteptatu! Neuitatulu si multu iubitul nostru camaradu si amicu *Dr. Lazar Petroviciu*, profesor ordinariu la institutul pedagogicu-teologicu din Arad, si-dede nobilulu sufletu in manile Creatoriului, Mercuri in 10/22 a lunei curinte in Sibiu.

Mórtea prematura ni rapl in person'a lui unu factoru dintre cei mai activi, zelosi si devotati instructiunei si culturai nationale a poporului nostru!

Profesorulu Lazar Petroviciu de astadi nainte nu se mai afla in postulu seu, la catedr'a sa. Elu s'a dusu, ne-a parasitu, for a ne fi adresatu macar unu cuventu de despartire! *O! intorceti-ve si vedeti acum de este durere ca durerea mea!* (Plangerea Erem.) Durerea si intristarea ne-a cuprinsu pre toti, colegii, amicii si elevii lui, de opotriva. Colegii gelescu si deplangu pre energiosulu camaradu, amicii pre sincerulu amicu si elevii pre bunulu loru invetiatoriu!

Si cine a fostu Dr. Lazar Petroviciu? Vai! fatalu „cine a fostu,“ càci elu de aci nainte „trebuiá se fie!“

Lazar Petroviciu, fiulu actualului archivariu metropolitanu Petru Petroviciu, s'a nascutu la 4/16 Novembre 1856 in comun'a Bocsia-romana, comitatulu Carasiu. Studiele elementare le-a facutu la scól'a din locu si la cea germana in Bocsia-germana si in Lugosiu. Ear studiele gimnasiale le-a facutu in Timisiór'a si in Arad, unde a si depusu esamenulu de maturitate in 1874. Dupa terminarea cursului gimnasialu, tinerulu Lazar Petroviciu, fù trimisu, ca stipendistu alu diecesei Arad, la universitatea din Budapesta, unde ascultându trei ani sciintiele pedagogice si filosofi'a, fù promovatu la rangulu de doctoru in filosofia. In anulu 1878 fù alesu de profesor ordinariu la institutul pedagogicu-teologicu din Arad, si in 10/22 a acestei lune a trecutu din acésta vietia in cealalta!

Ca tineru scolaru, Lazar Petroviciu se destingea intre colegii sei prin seriositate si o silintia esemplara la studiu. Ca profesor se póte considerá unu modelu de metodicu, practic, esactu si purúre inspirand auctoritate, demnitate si moralitate. Consideratu ca omu si amicu, nime n'are a-se tangui asupra lui, nici pentru lips'a de onestitate séu de sinceritate, nici pentru vre unu reu, ce ar fí facutu cuiva cu sciinti'a seuu vointi'a!

Ícóna fidela a caracterului seu si a inimei sale nobile ne-a remasu mic'a, dar pretiósa publicatiune „*Iubirea facia de copii*“ prin care a obtienutu titlulu de doctoru in filosofie. Da! iubirea facia de copii l'a consacratu carierei profesorale, si totu iubirea facia de copii lu-puse in mormentu, abia la inceputulu carierei sale, candu scól'a si invetiamentulu asteptá dela densulu inca mari si insemnate imbunatatiri! „*Compendiulu de Pedagogie*“ ce-lu publicase in anulu

trecuru ca manualu pentru elevii institutului, avea se fie urmatu, dupa cum ne spune elu in prefatia, de noue publicatiuni interesante, precum „Istori'a Pedagogiei“ si „Didactic'a.“ Crud'a mórte in sa ilu rapi nainte de-asi realisa planurile, ilu rapi chiar in flórea junetiei, cand viéti'a este mai dulce si traiulu mai placutu!

„O! mórte, cruda mórte, abia-am ajunsu sub stínca
Si tu din virfu-i numai, ai dreptulu se me cei!“

Si acum cand mórtea fatala si neindurata ilu duse din mijloculu nostru, simtiementulu afectiunei si alu tristei detorie ne impune ca se damu scumpului repausatu colegu si amicu alu nostru salutarile nóstre celea mai de pre urma!

Lacrimile si suspinele parintiloru, amiciloru si discipuliloru sei fie ca o jertfa bine primita spre fericirea memoriei sale! Pasa dar sufletu nobilu! pasa si odihnesce-te cu dreptii in imperati'a parintelui cerescu, càci *lupta buna ai luptatu, curgerea ai plinitu, credinti'a ai pazitu!*

V. M.

Despre conferintiele invetiatoresci.

(Continuare si fine.)

Din acestea vederi dar' éca ce e parerea mea individuala facia de tienerea conferintieloru invetiatoresci si pe mai departe:

1. Se se tiena acele conferintie si pe venitoriu dara cu toti invetiatorii de sub întregu consistoriulu — intr'unu locu. In fruntea acelor conferintia inse pe langa dlu referinte alu senatului scolariu, care este presiedinte si conducatoriu naturalu alu conferintieloru se se mai denumésca de venerabilulu consistoriu unu comitetu de 7 dintre invetiatorii cei mai respectabili de sub jurisdicțiunea consistoriului; dar numai dintre betrani si in casuri esceptionale dintre tineri cu insarcinarea ca se compuna de tempuriu program'a conferintieloru respective; ér la intrunirea loru se îngrijésca de afacerile scripturistice apoi dupa decursulu conferintiei se ia la raspundere pre invetiatorii cari au absentatu dela acele conferintie pre calea inspectoriloru scolari, pre cei demni de pedépsa ii-va pedepsi spre folosulu fondului, din care se premiaza auctorii de carti bune scolare.

Pe langa acestea acestu comitetu de 7 dupa ascultarea conferintiei si dupa chipzuél'a sa va nisui sub auspiciile comisiunei anchetarie ca d. e. cartile de cetire de scóla se se retiparésca fara tóta amenarea intr'unu stilu nou, acomodatu priceperei prunciloru, càci acele carti suntu ingreunaté de perióde lungi si de nisce cuvinte greu de intielesu cari astfelu ingreoiéza invetiamentulu, si facu pe nesimtite pe elevu de se

desgusta dela invetiatura pana ce odata apoi se perde cu totulu pentru scóla.

Nu dicu eu cà cartile nóstre de cetire de adi din scolele nóstre nu ar fi tocmai bune; ci dicu cà mai tóte nu-su scrise intr'unu stilu intielegibilu, puru si compusu din diceri scurte si respicate, cum se dice in „Planulu de inv. . .“, dicu adeca cà nu-su compuse de invetiatori. De altcum ca se me justifieu in acésta asertiune, asupra ei voiu reveni de alta data cu dovedile in mana.

In fine, acestu comitetu va fi aceea reprezentantia a invetiatorimei, care si pana la intrunirile generali va desvoltá o activitate cuviintiósá intru îngrijirea de tóte câte va recere interesulu atât alu invetiatoriloru, cât si alu invetiamentulu — in genere.

2. Cand se voru tiené conferintie, comitetulu de 7 va face, ca acelea si terminulu loru se se aduca la cunoscinti'a invetiatoriloru de tempuriu. Va compune tabela despre feliuritele obiecte de pertractatu (tese) carele inca o va comunica invetiatorimei cu espresulu deobligamentu atâtu pentru invetiatorii betrani cât si pentru cei teneri, ca fiecare dintre ei se-si aléga o tesa, se compuna unu elaboratu despre ea, care apoi lu-va preda cu aflarea de bine a comitetulu in conferintia. Asteliu conferintiele nóstre de pana acum se voru schimba intr'o adunare, in carea se voru tractá obiecte, ce ne atingu pre toti, si la cari avemu trebuintia cu totii a comunicá unulu altui'a cele esperiate in manuearea oficiului, si a adoptá metódele cele mai bune.

Conferinti'a estu modu regulata ar fi interesanta, ar fi animata, ar fi aceea ce trebue se fie. Nu se va pune adeca la proba pacienti'a unui'a, ci a tuturoru, càci toti vomu dori se audimu unu studiu seriosu, o disertatiune instructiva, séu nisce declamari frumóse cari sciu cà nu ne voru strica.

3. Cu unu cuventu dlu referinte in fruntea unui comitetu de 7, asia va indrepta mersulu afaceriloru, ca dintre câte suntu de folosu de doritu de noi si acceptate de poporulu nostru, se nu remana neatinse in conferintele nóstre — nimie.

In parte si insusi invetiamentulu pentru ce se desvaloréza in ochii poporulu? pentru cà invetiamentulu este fórté monotonu, cand se marginesce singuru numai la instruarea copiiloru de scóla. Acestu invetiamentu poporulu lu-considera de unu lucru bagatelu in comparatiune cu jertfele ce le aduce pentru scóla. De aci apoi se nasce ur'a, apati'a de care e cuprinsu mai in tóte partile poporulu nostru candu aude de cause scolare.

Elu ascépta folosu realu. Acestu folosu realu lu-póte da lui unu invetiamentu vastu, bogatu in materii pline de variatii atragátore ca d. e. serate de cantari (colea in serile de érna) serate de declamatiuni de vorbiri capacitatóre inscenate de scolari si mai si câte o petrecere nevinovata de a parintiloru in fine póte ajuta causei de invetiamentu.

Dar cine se ocupe pre poporu cu de aceste cand nu s'au deprinsu cu asia ceva. Nu e vin'alu, càci nau invetiatu si déca au si invetiatu ceva in cele mai multe casuri uita totu in starea loru cea pré adesea cercata greu de sórte.

Trebuesce dara, ca conferintiele nóstre fitóre se fie la naltimea missiunei loru. Se dea indereptu din anu in anu ficarui invetiatoriu aceea, ce-i lipsesce, ca asia se faca pre invetiatori, voirosi, zelosi plini de energia, apretiuitori mai multu de invetiatura decât de interesele lumesci — materiale. — Numai asia se póte salvá invetiatorimea, in a carei urmare si salvarea natiunei e ca si gata. Pe langa o atare stare de lucruri va prospera si va infiori invetiamentulu, care ori cât se-mi dica cineva cà adi e mai nainte „peste totu“ ca cu 10 ani mai nainte, nu-mi vine a crede.

Devis'a se ni fia dar imbratosiarea celoru ce ni promitu prosperitate si vitalitate!

Curticiu, Maiu 28 v. 1881.

Florianu Ciór'a,
invet. scol. II.

C u e n t a r e

pentru dominec'a a II-a dupa Rosale.

Dedicata Prea Santiei Sale, Ilustrissimului Domnu

IOANU POPASU

Episcopulu Caransebesiului.

„Amblandu Iisusu pe langa marea Galileei, vediut'a pre doi frati: pre Simon ce se chiama Petru si pre Andreiu fratele lui aruncandu mrej'a in mare, cà erau pescari si au graitu loru: Veniti dupa mine.“ Mat. IV. 18. 19.

Precumu prunculu celu ascultatoriu lasa la o parte ocupatiunea sa când aude glasulu seriosu alu parintelui si urméza chiamarii sale, tocmai asia au lasatu Iub. A. santii Apostoli Petru si Andreiu, Iacobi si Ioanu ocupatiunile sale indata ce au auditu glasulu chiamatoriu alu Mantuitoriului si i-au urmatu lui. Dar nu numai acestia au urmatu acestui glasu mantuitoriu, ci si ceialalti Apostoli, ceat'a alésa a Stloru Parinti, cunun'a frumósa a Stloru Mucenici, toti cuviosii, toti santii, toti crestinii adevirati. Si unde i-au urmatu? La lipse si goniri, la batai si chinuri, la mórte durerósa si amara, la mórte rusinósa dar mantuitoria. „Unii s'au torturatu, éra altii au lasatu ispitire de batjocuri si de batai, s'au

ucisu cu petrii, herestruiu-s'au, au moritu cu ucidere de sabia, au fostu in lipse, necajiti, torturati retacindu in pustii si in munti, in pesceri si in crepturile pamentului.“ (Evr. XI. 35—40.) Si ce au lasatu acesti barbati cuviosi dupa sine când s'au otaritu se urmeze Domnului? Ah! au lasatu dupa sine avere, viétia linisita, parinti ingrijiti, frati dulci, surori doiose, socrii binevoitori, sotii credintiose si iubitorie! Au lasatu tóte ca se urmeze bunului invetiatoriu Iisusu. Au lasatu cele trecetórie si au aflatu cele vecinice. Au parasitu cele pamentesci si au moscenitu cele ceresci.

Iubitoru! pre noi inca ne chiama Dòmnu ca si pre densii. „Veniti catra mine toti cei osteniti si insarcinati si eu ve voiu odihni pre voi“ (Mat. XI. 28.) dice Elu. „Veniti cà éta gata sunt tóte“ (Luc. XIV. 17.) tóte cele ce ochiulu n'a vediutu si urech'a n'a auditu si la inim'a omului nu s'au suitu“ (I Corint. II. 9.) Si dela noi nu pretinde Elu atata abnegare, atât chinu, atât'a jertfa, ci numai se calcamu pornirile peatose, se urimu faradelegea, se amblamu in curatienia in cararile lui. Dara urmamu noi chiamarii sale sante? Ce facemu noi? Astadi vi voiu aretá ce facemu noi, ca se invetiati si se cunósceti, ce trebue se facemu.

Este afara de tóta indoiél'a cà Mânt. Cristosu ne chiama pre noi ca odinóra pre Stii Apostoli, ca se-i urmamu pre calea mantuirei. O face acest'a prin glasulu santei sale biserici si a servitoriloru sei, a pretiloru. Veniti catra mine toti cei osteniti si insarcinati: voi toti cari ati ostenitu alergandu dupa placerile desierte si dupa dulcetuirile neindestulitóre ale acestei vieti pamentesci; voi, cari in cursu nobunaticu dupa densele ati insarcinatu sufletele vóstre cu pecate si inimile vóstre le-ati spurcatu cu pofta patimasie, voi cari ati inlocuitu intrensele iubirea prin ura, mil'a prin impetriere, umilinti'a prin sumetia, virtutea prin patima, veniti toti catra mine si eu ve voiu odihni pre voi! Aici la mine in sinulu bisericei sante veti reaflá voi ceea ce ati pierdutu: linistea consciintiei, pacea sufletelor vóstre. Asia ne chiama pre noi Dòmnu. Dar ce facu multi dintre crestini? Ei urméza porniriloru trupesci si patimiloru „ochii loru au orbitu si s'a impetritu inim'a loru, ca se nu véda cu ochii nici se întielega cu inim'a“ (Ioan XII. 40.)

Mantuitoriulu ne chiama pre noi la tresvie indemandu-ne: „luati aminte de voi ensive ca se nu se ingreuneze inimile vóstre cu satulu mancarii si cu beti'a“ (Luc. XXI. 34.) Cei ce se numescu dupa numele lui crestini, ce facu inse? Aceste pecate, ce molesiescu trupulu si mintea o intuneca, li sunt cea mai placuta ocupatiune. Intrég'a loru viétia e numai o imbuibare, o ametiéla neintrerupta, pantecele stapanulu loru. „Més'a loru li s'a facutu spre cursa si lantiu, ochii loru s'au intunecat si copsele loru se clatescu pururea“ (psalm. 69. — 22. 23) Ne voindu se urmeze cu credintia Dòmnu, ne voindu se servésca in onórea virtutii, au urmatu porniloru trupesci si s'au facutu robi ticalosi pantecelelui si voru primi mai tempuriu ori mai tardiu resplát'atul pecatului loru, cà-ci precum e de adevratu cà sórele diminéti'a resare si sér'a apune, totu atât de nemincinosu e adevverulu cà: „nesatiosulu seracesce si beti'a in sdrentie imbraca pre celu betivu“ (Prov. XXIII. 21.)

Si la curatienia ne chiama pre noi Dòmnu. „Adevveru dicu voue, celu ce cautu la muere spre a o pofti pre ea, a comis adulteriu cu dens'a in inim'a sa“ (Mat. V. 28.) Cu tóte aceste inse sunt crestini, cari nu

voru se auda acésta chiamare santa a Domnului, ci se tavalescu fara remusicare si fara rusine in noroiulu acestui pecatu gretiosu. *Ei sunt ca nisce cai sanui, ce nechéza fiacarele dupa femea deaprópelui seu* (Ierem. V. 8.) Precum fierele selbatice nepaciúescu si risipescu turmele, asia acesti pecatosi murdari neliniscescu pacea deaprópelui si strica fericirea lui casnica, facendu deodata prin esemplulu loru cea mai cumplita pustiire in inimile nevinovate ale tenerimei. Ei sémena rusinea si urmatorii loru, nevinovatii loru urmatori cu semncle peccatului pre fetie secera ocará, implinindu-se astfelu intrensii adevérule scripturei: *„Adulteriulu fara de minte si-castiga perirea sufletului seu, loviri si rusine va suferi si ocar'a lui nu se va sterge”* (Prov. VI. 32. 33.)

Adunati-ve voue comóra in ceriu (Mat. VI. 20.) dice Dlu. Prin aceste cuvinte ne chiama se lucramu cu totu deadinsulu la mantuirea nóstra, se portamu grija de sufletu, de lucrulu celu nemoritoriu si pentru densulu se adunamu tesaurulu virtutiloru crestinesci. Urméza inse unii dintre crestini acestei chiamari sante? Imbogatiescu-se ei in Ddiu? Nu Iubitiloru! ci alérga dupa bogatiile lunei acesteia, dupa acele bogatii trecetorie, pre cari o intemplanre le póte nimici cu deseversire. Ei nu se ostanescu pentru sufletu, ci pentru trupu. Mijlócele ce le intrebuintiéza spre ajungerea acestui scopu li sunt tóte iertate, chiar celaiulu, chiar rapirea, chiar uciderea li servese de mijlocu numai se se imbogatiéscá. Si ce au dobanditu prin castigarea bogatiiloru acestora, de cari in cela mai bunu casu au se se desparta in curendu? Necasu si grija in tóta viéti'a, remuscarea consciintiei, sarcina pre sufletu!

La iubire ne chiama pre noi Domnulu. *„Iubiti-ve unulu pre altulu precum v'am iubitú eu pre voi. Intru acést'a ve voru cunósce toti cá sunteti invetiaceii mei, de veti avé dragoste între voi.”* (Ioan. XIII. 34. 35.) Facemu noi asia Iub. A.? Priviti numai in juru de voi si vedeti, ce se petrece între ómeni! Colo unulu, carele alunga fara mila dela sine pre celu lipsitu si nenorocitu. Aci altulu carele asupresce pre veduve si pre orfani. Colo unulu carele se bucura de nenorocirea deaprópelui. In fati'a lui altulu carele invidiéza pre celu norocitu. Unulu dusimanesce, altulu clevetesce. Unulu insiéla, celalaltu minte. Acel'a uresce, acést'a gonesce. Si tóte aceste se fia semne de iubire, fapte bune crestinesci? Nu Iubitiloru! Ele sunt peccate ce aduc asupra celoru ce le comitu osanda vecinica, cá-ci *„totu celu ce uresce pre fratele seu este ucidetoriu de ómeni si sciti cá ucidetoriulu de ómeni nu are viétiá vecinica”* (I. Ioan. III. 15.) dice invetiachelulu celu iubitú.

„Adeveru, adeveru dicu voue: Celu ce crede intru mine are viétiá vecinica” (Ioanu VI. 47.) dice Domnulu. Prin aceste cuvinte ne chiama la credintia nefatiarnica, la credintia via si neclatita, la aceea credintia santa, carea te imbarbáteza, carea te face se rabdi ispitele, si cu statornicia se mergi inainte pre calea datorintieloru si a virtutiloru crestinesci, macar de ai intempiná pre acésta cale góne si mórté. Urméza inse crestini acestei chiamari dumnedieesci? Au ei toti acésta credintia via si neclatita? Au nu sunt crestini si de aceea, cari, mai multu din indatinare, decát din lipsa interna facu cele ale credintiei? Au nu sunt multi cari vinu la biserica, asculta cuvintulu lui Ddiu, se impartasiescu cu sentele Taine si tienu tóte cele prescise de biserica numai pentru cá au pomenitu asia, fara cá se nisúesca a patrunde la

adeveratulu intielesu alu credintiei si la santieni'a ei inalta? Au nu sunt altii érași, cari nu punu nici unu pretiu pre credintia, cari, ce e dreptu n'au parasitu cu totulu legea cea stramosiéscá, dar se tienu de ómeni luminati si pretindu a fi dispensati de a face tóte câte le cere legea dela unu credintiosu alu seu? Sunt aceste fapte crestinesci? Ajunge-vomu in astu modu inaltulu scopu ce-lu urmárescu crestinitismulu? Én ascultati scriptur'a ce dice in acést'a privintia: *„Celu ce nu crede nu va avé viétiá, ci mani'a lui Ddiu remane preste elu”* (Ioan III. 36.)

Si la rogatiune ne chiama pre noi Dlu. *Éra voi asia ve rogati: Tatalu nostru carele esti in ceriuri, fia voi'a ta* (Mat. VI. 9. 10; etc.) Dara cum facu unii dintre crestini? Urméza densii chiamarei sante a Mantuitorului? Ei vinu la biserica, inaltia din inima rogatiuni ferbinti, ca ceriulu se faca din destulu egoismulu loru, se implinésca poftele loru absurde si dorintiele loru desierte. Cum se róga unii dintre crestini? Ei vinu la biserica si buzele loru rostescu cuvinte rogatorie, cugetele loru petrecu inse acasa la ocupatiunile loru dilnice. Cu buzele ceru indurare. In inimile loru planuescu inse cum se asuprésca pre deaprópele. Gur'a loru cere iertare. In inimile loru inse ferbe isband'a. Cu buzele promitu indreptare. Inim'a loru inse se aprinde de vapai'a pofteloru necurate. *Amin dicu voue cá-si iau plat'a loru!*

„Si candu postiti nu fiti ca cei fatiarnici tristi, ci candu postesti unge capulu teu si fati'a ta o spala ca se nu te areti ómeniloru cá postesti, ci Tatalu teu celui ce este intru ascunsu si Tatalu teu celu ce vede intru ascunsu va dá tie intru aretare” (Mat. VI. 16—19.) Prin aceste cuvinte ne chiama pre noi Dlu la postire, la acelu lucru mantuitoriu, carele omóra pornirile trupesci si face mintea si inim'a mai plecata a cugeta la celé spirituale, la cele curesci. Dara urméza crestinii toti acestei chiamari? Ah! Iub. A. multi forte multi din trensii se lapeda de postu ca de unu lucru reu. Bucatele seci nu ni priescu, dicu ei, trupulu nostru e dela fire slabu si prin aceste bucate s'ar primejdui viéti'a nóstra. Ce felu? Frugalitatea, tresvi'a se primejduésca viéti'a omenésca? Betranii erau de alta parere si, parerea loru basata pre esperinti'a, Ecclesiastulu a esprimito astfelu: *„Pentru nesatiu multi au peritu”* (XXXVII. 34.) — Partea cea mai mare a crestineloru postesce inse regulatu, adese mai multu decát prescriu asiediemintele biserice. Elementele dau mana cu sistemele politice intru ai face se postésca necontentitu. Ei dar retienu-se ei dela peccate precum se retienu dela bucate? Nu! Si ce se fia caus'a? Caus'a o aflamu in starea de lucruri presenta. S'a latitu între crestini minciun'a, cáci au veditu pre mai marii loru totu promitiendu si calcandu-si promisiunile S'a latitu între crestini celaiulu, cáci au veditu pre mai marii sei violenindu. S'a latitu între densii respirea, cáci au veduta pre boerii loru cari se dicu a fi crestini, cá gonescu pre seracu dela usile loru, dar arunca averi intregi pre nimicuri. S'au facutu multi dintre crestini calcatori de lege dar numai pentru cá au veditu pre mai mari incungjurandu legea. Si aceste tóte se fia o raspundere la chiamarea Domnului? *„Óre acést'a este postulu pre carele l'am alesu eu? dice Dlu. Au postulu pre carele l'am alesu nu este acést'a: Se deslegi lantururile nelegiuriei, se desfáci legaturile jugului, se lasi libari pre cei apasati si se sfarimi ori ce jugu.”* (Isaia LVIII. 5. 6.)

Si la pocaintia ne chiama pre noi Dlu. *„Pocaiti-ve cá s'a apropiatu imperati'a ceriului”* (Mat. IV.

17.) Si ce va se dica aceste cuvinte alt'a, de cât că ómenii, crestinii „se se întórca dela întunerecu la lumina si dela poterea Satanei la Ddieu ca se ia erturea peccatoru“ (Fapte. XXVI. 18.) Ce alta de cât ca fiulu retacitu se se întórca la Parintele celu bunu si induratu si cunoscendu-si smint'a, peccatulu, se-si propuna tare de a nu mai recadé in trensulu. Dara cum facu crestinii? Urméza si acestei chiamari a Domnului? Pocaescu-se densii intru adevéru? Au nu vedemu că unii dintre densii si anume partea ce se numesce inteliginta incungiura cu totu dea dinsulu acésta institutiune de corectiune? Au nu sunt altii cari tainuescu cu cerbicia peccatele sale? Au nu sunt érași altii, carora li pare reu că au peccatuitu, dar parerea de reu acést'a slaba ca umbr'a nu-ii opresce a recadé la prim'a ocașiune érași in peccatulu regretatu, unii din usiuretate, altii din slabitiune si altii din indatinare. „Pentru acést'a sunt multi slabi si bolnavi între voi si multi dormu“ (I. Cor. XI. 30.) dice Apostolulu.

Din tóte aceste ati vediutu Iub. A. că Cristosu Domnulu ne chiama si pre noi ca odinióra pre santii Apostoli se-i urmamu pre calea credintiei, pre calea virtutiloru crestinesci, pre calea mantuirei. Ati vediu tu că multi sunt crestinii, cari nu audu glasulu chiamatoriu alu Rescumperatoriului, séu audiendu-lu nu urméza lui. De aceea si dice Dlu: „Boulu cunósce pre Dlu seu si asinulu esele stapanului, éra poporulu meu nu ié aminte la mine“ (Isaia I. 3.) Si ce urmari are neluarea acést'a aminte, neascultarea acést'a? Ei sunt nefericiti acum si in viét'i'a cea vecinica.

Ca se poteti evitá nenorocirea acést'a, ve sfatuescu se cultivati virtutile crestinesci, se ascultati chiamarea santa a Dlui si se-i urmati Lui in credintia, in iubire in umilintia, in blandetia si in resignatiune, căci numai celoru ce facu asia li promite Dlu viét'ia fericitá pre pamentu si in ceriuri, ceea ce se ni-o dee la toti Tatalu, Fiiulu si Duhulu santu. Amin.

Sredistea-mica, 9. Iunie 1881.

Mihai Juica
presb. ort. rom.

Ce se recere in presinte dela disciplin'a scolara?

(Disertatiune tienuta in conferint'a generala a invetiatoriloru din cerculu Alzey de Geek, publicata in Monitorulu scolaru pentru Hessen si in „Die deutsche Volksschule“ din Lipsca.)

(Continuare si fine.)

Fiindu de presinte din multe puncte de vedere sub intrebare acelu mijlocu de disciplinare, la care invetiatoriulu in cele mai rele casuri trebue se recurga; urméza despre acést'a si a

10 tesa: Când tóte celelalte mijlóce pentru intretienerea disciplinei nimicu nu folosescu, séu că unu scolariu continua a fi fara atentiune si lenesiu, in fine pedéps'a corporala trebue se urmeze, carea inse se nu degenereze in maltratate periculósa pentru sanatate.

Directiunea tempului ce domnesce astadi e in multe privintie contra pedepsei corporale in scóle. In anii cesti din urma diurnalele au scrisu multe despre pedagogii eu nuiau'a, pentru că acést'a érá o tema placuta pentru toti, cei-ce flamandiau si inse-

tau dupa libertatea falsa, cari voiau se stérge orice sila morala. In genere astadi se face multa parada cu umanitatea, încât au devenitu o presiune pentru cei probi, sfinduse a pedepsi prin strictetie sentiulu cerbicosu alu celoru ce despretiuescu legile. Acést'a au doveditu, spre a aminti numai de lucruri in genere cunoscute, — au doveditu desbaterea in Reichstag despre legea militara precumu si cea despre pedéps'a cu mórté. Totusi barbati ca Moltke si Bismark au intrevenitu aci pentru dreptate. Regimurile, dupa opiniunea acelora, cari sunt desemnati de custodi ai legei si ai ordinei, au concesu mai pré — multu, si asia pretutindene s'au facutu rele esperiintie. Abia candu inainte cu tri ani se indreptara armele asasine asupra imperatului, dispositiunea poporului se schimbá, căci atunci visatorii despre umanitate, au cunoscutu, cumca desfreulu erumpe, unde strictet'i'a si-a perdutu dreptulu seu. Pentru aceea se nu se rapésca scólei si cea mai din urma arma de aparare, când dens'a se face responsabila de tóte scandalurile tene-rimei, togmai ca si când parintii n'ar mai avea nici o datorintia. Si ordinatiunea nóstra ministeriala dela 30 Martiu 1876 despre mijlócele disciplinare de intrebuintiatu in scóla, de si dins'a a avutu in vedere recerintiele pedagogiei moderne si a emanatu din celu mai idealu principiu, in privint'i'a pedepsei corporale s'a parutu multoru invetiatori a se fi acomodatu prea multu dupa spiritulu unei umanitati pré-escenrice, si pentru acést'a greu de indeplinitu; de si trebue a se concede, cumca fiacare invetiatoriu s'ar tiené fericitu, când ar puté se tiena totudeun'a disciplin'a, diligint'i'a si atentiunea in scóla între marginile acestei ordinatuni. Alinea 5. in 5. 3. a acestei ordinatiuni adica dice: „La fete si la prunci in cei dantaiu doi ani scolari in genere nu este permis a se aplica pedepse corporale.“ Concedemu bu-curosu, cumca invetiatoriulu de comunu prin amicalitate póte usioru intretiené fetitiile intru diligintia si purtare morala, totusi sunt câte unele între ele obraznice, fara crescere, lenesie, mincinóse si cerbicióse. Dedate la bataie de acasa, adese numai prin bataie se potu indrepta. Pentru acést'a inse se nu se presupuna despre scrietoriulu acestor'a, ca si când in scól'a lui ar avea pré-multe de soiulu acést'a. Din contra! Dar unde se afla de asemene, o usióra pedéps'a corporala se fia concésa. Asia togmai in cei dantaiu doi ani scolari sunt fórté rei copii, cari prin coridórele edificiului scolaru între urlete tari se batu, i-si smulgu parulu, chiar se si musca. Unii ca acest'i'a mai rapede si mai simplu s'ar poté aduce la ordine si pace printr'o pedéps'a corporala aplicata numai decát. Alte pedepse abia voru face vre-o impresiune asupra astoru feliu de copii, ne avendu nici pricepere pentru de aceste. Chiar si tati si mame de o cultura inalta inca batu pe copii lor capriciosi si reu naraviti, când de sberatele lor nu se póte restabili altu feliu liniscea in casa. Când s'ar fi trasu sub cercetare invetiatorii pentru fiacare casu de calcare a ordinatiunii disciplinare, atunci de sicuru pana acuma n'ar fi scapatu in Hessa nici unu invetiatoriu de acést'a sórté. Totusi din feriure parintii sunt atát'a de cu minte, că nu iau indata in nume de reu unui invetiatoriu recunoscutu de umanu, când câteodata au pedepsitu dupa cuviintia copilulu loru celu reu.

Adese s'a pusu in cumpana cestiunea, déca invetiatoriulu are a se ingriji si de gresielele scolari-loru, ce nu cadu togmai sub restempulu instructiunii. Ca respunsu servésca a 11. tesa: Nu nu mai inainte

de inceperea scólei si in órele libere, ei si afara de scóla invetiatoriulu trebuie se supravegheze portarea scolariloru.

Invetiatoriulu trebuie se tiena la acea, ca scolarii se intre in localu in pace si ordine, si togmai asia se-lu parasésca, pentru ca nu peste pucinu se degenezeze in necrescere si selbaticie; togmai asia, ca in órele libere se nu se intemple nici o necuviintia. Scolarii mai buni potu fi aci invetiatoriulu de ajutoriu. Nu se póte adica cere, ca invetiatoriulu se faca servitiulu unui servitoriu de politia; inse când i-se aduce la cunoscintia reau'a portare a copiiloru in comuna sau pe campu, atunci are de a erua pe cei gresiti, ai admonia si ai pedepsi, dupa cum se recere acést'a cu dreptu in ordinatiunea ministeriala. Nici nu s'ar puté spune, cum se se ajunga scopulu educatiunei, când invetiatoriulu jumetate de di n'ar avea nici unu dreptu asupra scolariloru sei, mai ver-tosu cá adese parintii s'au doveditu ca rei crescatori.

Multe laturi, dificultatea si ponderositatea acestoru teme a invetiatoriulu sunt totudeodata o seriósá admonatiune catra toti ómenii culti si filantropi, precum si catra tóte organele gubernului tierii, spre a ajuta pe invetiatoriulu prin incuragiare, prin fapta in greulu seu oficiu; insa a nu-lu ingramadi prin acusatuni esorbitante si prin huliri, pre cumu se intempla acést'a acusi din nesciintia, acusi din dusmania catra scóla. Luptatorii pentru caus'a buna se stiméza si li se impletescu cununi de lauri; pentru acést'a se se dea recunoscint'a cuvenita si luptatoriulu si martirulu pentru cultura, pentru fric'a lui Ddieu si pentru bun'a moralitate.

Ve rogu, Onorate Dle Redactore, se binevoesti a publicá in pretiuit'a fóie, ce redigeti acést'a tractiune, spre a atrage atentiunea celoru interesati de a le scólei, cumea chiar si la poporulu germanu, unde scól'a si de tempu mai indelungatu, mai indelungatu decât la noi s'a radicatu pre bazele, care se affa astadi, si este sprigiuita de imprejurari cu multu mai favorabile ei decât scólei nóstre romane la noi; dar ea — scól'a in genere se vede, cum-ca suferu greu de o grea si mare pedeca, ce paraliséza multu scopulu educatiunei si alu instructiunei.

Acést'a pedeca, acestu reu este dedarea copiiloru cu relele moravuri, cari le aducu cu sine in scóla si carora sunt cu totul sclavi afara de scóla.

Admirabilu si in adeveru grandiosu este la acést'a clasa a omenimeii, la statulu invetiatorescu sentiulu de bunavointia si de jertfirea de sine pentru ajungerea sublimulu scopu datu de sciint'a pedagogica.

Elu totu a crediutu, cá densulu nu este destulu de perfectu spre a potea ajunge prin mijlocit'a si nemijlocit'a sa influintia asupra tenerimeii, respective asupra societati omenesci intregi la scopulu educatiunei si alu instructiunei, asia dupa cum i-lu aréta sciint'a spre a ferici omenimea, carea este ultim'a lui dorintia.

In acést'a laudabila credintia statulu invetiatorescu la tóte popórele persiste si astadi, când societatile omenesci, când staturile, când natiunile acórda o deosebita atentiune institutiunei scolare ca midilocu de crescere si de invetiamentu.

Este bine a-si recunósce imperfectiunea, cá-ci acést'a este semnu de progresu la finea caruia omulu nici când nu va ajunge.

Dar ori cât de perfectu aru fi statulu invetiatorescu, contra unui puternicu si vehemente carinte, carele rupe tóte zagazurile lui tóte stavilarile, si-i nimicesce parte mare din munc'a sa, ilu opacesce in sporiulu seu, adese ilu nimicesce de totu, elu — statulu invetiatorescu este impotentu de a lucrá cu acelu resultatu, in cât celu putienu se se póta apropia de idealulu scopu alu sciintiei pedagogice.

Acestu carinte stricatosu inse trebuie secatu indata la isvorulu seu.

Acestu isvoru, se scie si se vede, cá elu nu jace in scóla, nici in invetiatoriu. Elu se affa numai in familia. Si déca este afara de famili'a propria a copilulu, totu conducatorii acesti'a póta vin'a.

Pentru-ce dara se nu se faca capii acestor'a, responsabili despre uritele dedari si relele deprinderi ale copiiloru loru?

Pentru ce se mai aplice invetiatorii pedepse in detrimentulu instructiunei si alu educatiunei?!

Aceste suntu nu numai pagube insemnate de tempu, dar sunt adeverate scandaluri scolare fia aceste pedepse ori de ce natura ar fi.

Ele insuffa respectu, insuffa frica si prin acést'a infranare, dar in totu chipulu unu reu esemplu socialu, si adese tempirea celoru mai nobile sentimente in mare parte din cei presinti. Pentru ce se nu se lase aceste numai in sarcin'a familielor?

Sunt familii, cari dau scóleloru elevi, ce n'au sentiu pentru pedepse, pentru nici unu felu de pedépsa, ori in ce etate ar fi. Ce póte face scól'a si invetiatoriulu aci?

Vinu apoi chiar capii familiei si tragu pe invetiatoriu la respundere, lu-hulescu, acasa si pentru cele mai neinsemnate pedepse care le-a facutu, cari trebuia se le faca acesta pentru disciplin'a necesara educatiunei si instructiunei presinte.

Este necontestabilu, cá abaterea elevulu dela bun'a disciplina scolaru pagubesece, impedece, ma chiar nimicesce ajungerea scopulu presintu alu invetiamentulu scolaru, togmai precum si ne amblarea la scóla a copilulu, face invetiamentulu imposibilu.

Deci dara, déca popórele prin legislativele loru au crediutu a-si asicura scopulu datu de sciint'a pedagogica prin legiferarea obligativitati tramitarii copiiloru la scóla; inse prin lasarea din vedere a altei mari pedece a invetiamentulu; — ele — popórele prin legislativele loru isi voru intregi oper'a pana aci numai de jumetate facuta, déca voru legifera obligativitatea bunelor dedari si a bunelor deprinderi pentru copii tramisi la scóla, facendu pe parinti respective capii familiei responsabili de tóte relele insusiri, contrarie disciplinei scolare si pedep-sindu-i pe acestia dupa anume legi positive.

Nu acele natiuni se potu lauda, cá in statulu loru este *invetiamentulu obligatu*, cari au legiferatu numai *obligativitatea cercetarei scolare*, dupa cum este pana acuma in tóte statele; cá-ci acést'a este numai unu lucru de diumetate: *invetiamentulu obligatoriu este numai acolo intregu unde este pre langa obligativitatea cercetarei scólei si obligativitatea parintiloru resp. locutiitoriloru acestora pentru asecurarea disciplinei scolare.*

Când se va face acést'a intregire causei invetiamentulu, voru putea se lucreze si se dea rezultatele prescrisc de sciint'a pedagogica.

Când vitiurile nu va fi ertatu nici prunciloru se le colporteze nici peste pragulu familiei afara in in strada; când copilulu lamuritu de acestea se va deprinde cu corpu si cu spiritu la munc'a perfecti-

onarei sale, se va perde datin'a de a pune omulu inca din prunci'a sa in praca facia de alti ómeni relele sale deprinderi, relele sale dedari, si intrég'a societate omenésca isi va schimba posomorit'a sa facia.

Au nu este scól'a prim'a societate, in carea intra mai antaiu omulu ca pruncu; pentru ce se concedem dar, ca indata inca de aci sa se deprinda omulu — prunculu cu rea purtare? Pentru ce se incepa societatea omenésca inca de aci a deprinde pe acele fintie nefericite si neglese de parinti cu corective pentru nedemnele loru fapte; dóra ca apoi mai amenatu se facemu pentru ei institute anume de corectiune?

Pedepsésca-se ori care parinte seu locutiitoriu a acestuia, ce lasa pe fetulu sau copilulu seu se tréca peste pragulu casei familiare cu rele si urite insusiri, si atunci *invetiamentulu obligatoriu* isi va avea intiellesulu seu deplinu.

Recitia montana in 7 Iuniu 1881.

Ioanu Simu
investiatoriu.

Diverse.

† **Necrologu.** Subscrisii cu inima infranta de durere si jale, aducu la cunoscinti'a tuturor consangeniloru, amiciloru si cunoscutiloru trist'a, neastepatat'a si adêncu simtit'a pierdere a multu iubitului scumpu si bravu fiu, nepotu si cumnatu alu loru

LAZAR PETROVICIU,

doctoru in filosofia, profesoru ordinariu la institutul teologicu-pedagogicu roman greco-orientalu in Arad, carele in flórea vietiei sale june, in etatea de abia 25 de ani si ai activitatiei sale profesoriale de 3 ani, — nascut la 4/16 Novembre 1856 in Boesia-romana, comitatulu Carasiu — suferindu de unu morb greu aici in Sibiiu la parinti, asta nópte la 1/2 12 óre, si-a datu blandulu seu sufletu in manile Creatoriului. Inmormentarea va fi mane Joi in 11/23 Iuniu a. c. la 4 óre dupa médiadi, din locuintia parintiloru Honterus-gasse Nr. 5. in cimiteriulu greco-orientalu din suburbiulu Iosefin, unde remasitiele pamentesci ale defunctului se voru asiedia spre eternulu repausu. Sibiiu, 10/22 Iuniu, 1881. Petru Petroviciu, actuariu metropolitanu, Parascheva Petroviciu, nascuta Botosiu, ca parinti. Alesandru Petroviciu controloru la oficiulu reg. ung. de contributiune in Versetiin, ca frate, Elisabeta Petroviciu nascuta Nediciu, ca cumnata. Emiliu Petroviciu, jurist, ca frate. Svetoniu Petroviciu, contabilu, si Michailu Petroviciu economu, ca unchiu. Maria Zgerdea nascuta Botosiu, ca matusia.

NB La inmormentare corpulu profesoralu a fost reprezentatu prin doi profesori D. A. Hamsea si T. Ceontea; ear tinerimea institutului a trimisu 10 delegati din sinulu seu, ca se petróca la mormentu remasitiele pamentesci a-le iubitului seu profesoru.
Red.

* **O biblie din dilele lui Moise.** Comun'a samariténa, ce exista in orasiulu palestinénu Stablus (Samaría, Siomzonulu biblicu) poseda o biblie de pergamentu, scrisa, dupa cum se dice, de unu nepotu alu marelui preotu Aaron. La sfirsitului bibliei se afla urmatórea observatie scrisa de man'a scriitorului bibliei: „Eu, Pinchas, fiulu pontificelui Aaron, am scrisu acésta sfínta carte.“ Samaritenii (Samaritenii) sunt urmasii aceloru popóre cari s'au colonizatu aci

de regii babiloneni dupa daramarea primului templu din Palestin'a, cari imbratísarea judaismulu dar si-pastrara si mai departe moravurile loru pagane) pazescu cu mare ingrijire acésta biblie si refusa tot-déun'a sumele ce i se ofera pentru ea. Dupa staruinti'a unui misionaru americanu, pontificele Samariteniloru a permis copierea fotografica a unor pasagie din acésta biblie. „Resb.“

* **Scire imbucurátore.** Dela Cluj ni se scrie, ca dd. Petru Dulfu cunoscutulu poetu tineru si de bune sperantie si Emiliu Vaída obtinura in dilele aceste dela facultatea filosofica a universitatii de acolo diplomele de *doctori summa cum laude*. Celu dintaiu din limb'a romana, latina si filosofie — densulu a publicatu disertatiunea sa intitulata „*Alexandri Vazuľ müködése a román iródalom terén, Kolozsvárt, Stein Jánosnál*“ —; alu doile din limb'a si literatur'a germana si maghiara. Am dori se primimu sciri de aceste cât de multe. „Tel. Rom.“

* **Corulu plugariloru** romani din Pesca, dupa cum ni se scrie, a datu Luni dupa Rosalie unu concertu de cantari si declamatiuni, care au fost tóte bine si cu multa precisiune esecutate, ceea ce face onóre plugariloru romani!

Concursu.

Pentru postululu de capelanu pre langa neputinciosulu preotu Ioanu Popoviciu din parochi'a Merulu, protopresbiteratulu Caransebesiulu si publica acestu concursu cu terminu *pana la 28 Iuniu c. v.* in care dumineca se va si tiene alegerea.

Emolumintele suntu jumutate din venitululu parochialu adeca din bir si stola, si jumutate din sesia parochiala.

Doritorii de a ocupa acestu postu au se substerna conform statutului organu si normativeloru consistoriale suplicele loru prin protopresbiteratulu numitu, adresate Sinodului parochialu din Merulu.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu prea on. d. protopresb. tractualu. **Nicolae Andreeviciu.**

Pentru ocuparea postulului invetiatorescu dela classa a II-a din somun'a *Banlocu*, comitatulu Torontalu, protopresbiteratulu Ciacovei, se escrie concursu pana in *21. Iuniu a. c.* in carea di va fi si alegerea.

Emolumintele suntu:

a) In bani gata	130 fl. — cr.
b) 2º de lemne in suma de	20 fl. 20 cr.
c) Pentru lumini si sare	5 fl. 80 cr.
d) Pausialu	8 fl. — cr.
la olalta in bani gat'a	264 fl. — cr.

In naturale:

e) 40 meti de grau a 3 fl.	120 fl. — cr.
f) 20 meti de cucuruza a 2 fl.	40 fl. — cr.

Suma totala 324 fl. v. a.

Afara de acést'a mai are

- g) venitululu dela 2 jugere de pamentu aratoriu,
- h) cortelu liberu cu gradina de legumi.
- i) paie de incalditu cât va cere trebuinti'a, si
- k) tacsele dela inmormentari de câte 33 cr.

Doritorii de a ocupa acestu postu suntu avisati recursele loru instruate conformu stat. org. bis. adre-

sate comitetului parochialu a-le tramite oficiului protopresbiteralu in Ciacov'a, — éra in decursulu între timpulu premergatoriu alegerii, aspirantii se se presinte într'o Dumineca la s. biserica spre a-si areta desteritatea in cantu si tipicu.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu adm. protopopescu **Paulu Iancu** m. p.

Pentru deplinirea postulu de invetiatoriu la class'a a III-a inferióra gr. ort. romana in comun'a **Sieitinu**, comitatulu Cianadului, Protopresbiteratulu Aradului cu terminu de alegere **pe 24 Iuniu (6 Iulie) 1881.**

Emolumintele suntu:

In bani gata 100 fl. v. a. pentru 6 orgie lemne 60 fl. v. a. scripturistic'a 6 fl. v. a. si 1/2 sesiune de pamentu estravianu dinpreuna cu competinti'a pascului, pentru quartiru 40 fl. v. a. pentru incalditulu scólei comun'a separatu se ingrijesce.

Doritorii de a ocupá acést'a statiune suntu potiti ca recursurile provédute cu documentele recerute conformu §. 13 din statutulu organic. se aiba Testimoniu de cualificatiune, si Atestatu de moralitate, si se pricépa limb'a magiara perfectu, tóte aceste are ale asterne subsemnatulu Inspec. cer. de scóle, in Sieitinu si innainte de alegere a-se presentá in vre-o Dumineca, ori serbatóre la sft'a biserica, pentru a-si aretá cunoscinti'a in cantari si tipicu.

Recursurile in diu'a alegerii nu vor fi primite. Sieitinu 3/15 Iuniu 1881.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Teodoru Popoviciu** m. p. insp. scol.

Pentru deplinirea postulu de capelanu temporalu de class'a a II-a, langa veteranulu parochu din **Dragoiesci**, — protopresbiteratulu Hassiasului, — prin acést'a se escrie concursu cu terminu de alegere **pe 28. Iuniu** st. vechiu a. c.

Emolumintele suntu un'a jumetate din sesiunea parochiala; si jumetate din tóte venitele stolari si birali usuante acolo, dela 224. Nri de case.

Doritorii, cari voru reflectá la acestu postu, au se-si nainteze petitiunile loru, instruite conformu prescrieloru statutulu organicu, si adresate comitetulu parochialu, la parintele protopopu Georgiu Cratiunescu in Belintiu; avendu densii in vre-o dumineca ori serbatóre a se presenta in biserica din locu, spre a-si aretá desteritatea in cantari ori cuventari bisericesci.

Dragoiesci, 24. Maiu 1881.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **G. Cratiunescu**, m. p. Ppopu.

Pentru întregirea parochiei vacante din comun'a **Lazu**, protopresbiteratulu B. Ineului cottulu Aradu se escrie concursu **pana in finea lunei Iuniu** a. c. st. vechiu.

Emolumintele suntu:

a) 1/2 sesiune de pamentu de cualitate buna, si 2. chinepiste.

b) 2. fonduri intravilane.

c) biru dela 100 Nre de case câte un'a mesura de cucurudiu sfarmatu.

d) stolele indatinate; despre quartiru preotiescu se va ingriji comun'a.

Dela recurrenti se cere cualificatiune pentru parochia de class'a III. si a se presentá in vre-o dumineca, séu serbatóre la sant'a biserica pentru a se face cunoscutu poporulu.

Doritorii de a ocupa acést'a parochia au se-si trimita recerusele sale instruate conformu stat. org. pana la mai susu indicatulu terminu, oficiulu protopopescu alu B. Ineului in Boros-Jenő.

Lazu, 25. Maiu 1881.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Ioanu Cornea**, m. p. Ppresbiteru.

Concursu de licitatiune.

Subscrisulu comitetu parochialu la incuviintia-rea prea venerabilulu consistoriu diecesanu din Arad, pentru renoirea edificiulu bisericei romane greco-orientale din **Birchisiu**, comitatulu Carasiu-Severinu, escrie concursu de licitatiune minuenda. Suma hotarita pentru renoirea acelei biserici este 3,136 fl. 92 cr. v. a.

Doritorii de a întreprinde acestu lucru, sunt avisati a se presenta pre diu'a **de 21 Iuniu a. c.**, stilu vechiu la 2 óre dupa amédi in localitatea scólei cei noue din locu, provéduti cu unu vadiu de 10%, unde dupa efeptuirea licitatiunei se va incheiá contractulu, care in sensulu ordinatiunei consistoriale de sub Nr. 2819 din 1879 se va substerne pré venerabilulu consistoriu diecesanu pentru revisiune si aprobare.

Conditiiunile de licitatiune se voru audi in fati'a loculu.

Birchisiu, la 9. Iuniu 1881.

Comitetulu parochialu.

Publicatiune.

Comitetulu parochialu gr. or. romanu din **Pesc'a-romana** in siedinti'a s'a tienuta la 13 lea Iuniu a. c. st. nou, statorindu facerea turnulu din nou dela cladire in susu din lemnu si acoperitu cu plevu, dupacum are deja planulu gat'a si specificarea speseloru pentru acestu tunru; deci se provóca toti acei'a, cari voescu a întreprinde acést'a lucrare, cá pe **diu'a de 26 Iuniu a. c. st. nou** se se infatiosieze in Comun'a Pesc'a-rom., cand se v'a tiené si licitatiunea minuenda.

Conditiiunile de limitare, precum si planulu cu specificarea speseloru, le voru poté vedea si cereá innainte si in diu'a licitarii la comun'a bisericesca romana gr. or. din Pesca-rom: unde respectivii întreprindietori voru potea primi si deslucire despre acést'a lucrare.

Pesc'a-rom. la 13 Iuniu 1881. st. n.

Teodoru Dragosiu m. p.
presiedintele comitetulu.